

Landet finde Sted til 1ste Mai og det ikke turde være gjørligt at udfætte Mandtalslistens Optagelse til efter denne Dag, kan den paapege Ulempe alligevel ikke undgaaes. Det kan dernæst ikke lades ude af Betragtning, at mulig Finantslovens Vedtagelse og den dermed vel i Reglen sammenfaldende Beslutning om, hvorvidt Indkomstskat i det givne Aar overhovedet skal udredes eller ikke, kan stee saa seent, at de heromhandlede Arbeider efter de i Lovforslaget fastsatte Terminer, allerede vilde være paabegyndte forinden, saa at muligviis Arbeidet kan være spildt. Faren herfor vil dog i Reglen ikke have meget at betyde, da det vel i Almindelighed ved den Tid, da hine Arbeider skulle paabegyndes, med tilstrækkelig Sikkerhed vil kunne vides, om en Indkomstskat vil være at udrede i det kommende Finantsaar, og i modsat Fald vil Regjeringen om fornødent kunne gjøre Brug af Bemyndigelsen efter Forslagets § 20; at det paa hiin Tid endnu ikke vides, med hvilken Procent Skatten skal udskrives, er af Hensyn til Indtagtsansættelsen ligegyldigt.

Man har saaledes troet, at Hensynet til Ansættelsens betimelige Tilendebringelse maatte ansees som det Overveiende.

Den Myndighed, som navnlig efter Looven af 25de Juli 1867 var forbeholdt Aamtsraadet, deels med Hensyn til Valg af Medlemmer af Overskattede Kommissionen deels med

Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Rigning, naar der var fremkommet Klager over almindelige Mangler ved samme, skulde undergives Overskattede Kommissionens Prøvelse, og som maatte betragtes som en naturlig Følge af den Maade, hvorpaa Rigningens Udfald berørte saavel Kommunen som dens enkelte Beboere, har ikke længer nogen Grund, naar Skatten ordnes paa den i det foreliggende Forslag omhandlede Maade. Man har dog ikke troet det rigtigt at tage Valget af Medlemmer af Overskattede Kommissionen fra Aamtsraadet, til hvilket ogsaa Valget af 2 af Skattede Kommissionens Medlemmer er henlagt, navnlig, fordi dette maa antages at være i Besiddelse af et Personalkjendskab, der vil sætte det istand til bedre end Regjeringen at finde Personer, der egne sig til de ommeldte Hverv. Derimod er Afgjørelsen af, hvorvidt en Ansættelse i sin Heelhed skal prøves af Overskattede Kommissionen, foreslaet udelukkende lagt i Finantsministerens Haand, hvad der synes bedst stemmende med den hele foreslaede Ordning, hvorefter Statskassen har den væsentligste Interesse i et saadant Spørgsmaals Afgjørelse. Det samme Hensyn indeholder formeentlig tilstrækkelig Begrundelse af den i Lovforslagets § 24 indeholdte Bestemmelse om, at, naar ogsaa den anden efter Overskattede Kommissionens Bestemmelse foretagne Ansættelse forkastes, skal en saadan foretages af 3 af Finantsministeren dertil særligt beklædte Mænd.